

вигляді хроматофільних тілець. Явище масового заселення білої пульпи макрофагами є ознаками активації їх природної фагоцитарної функції у відповідь на дію лактопротеїну з сорбітолом слід розглядати позитивним для збалансування реакцій гуморального та клітинного імунітету в селезінці шурів.

Таким чином, судячи з реакції пульпи селезінки, слід очікуватисаногенетичний вплив лактопротеїну з сорбітолом на організм шурів із модельовою патологією.

Васильчук Н. Г., Кущ О. Г.

РОЗПОДІЛ SBA⁺-ЛІМФОЦІТІВ В СТРУКТУРІ МЕДІАСТЕНАЛЬНОГО ЛІМФАТИЧНОГО ВУЗЛА В НОРМІ ТА ПІСЛЯ ВНУТРІШНЬОПЛІДНОЇ ДІЇ ГАММА-ГЛОБУЛІНУ

Запорізький державний медичний університет, кафедра медичної біології

Останнім часом дослідження морфологічних та імунологічних особливостей будови вторинних імунних органів викликає особливий інтерес у спеціалістів медико-біологічного профілю.

У структурних компонентах паренхіми лімфатичного вузла постійно відбуваються процеси міграції та проліферації лімфоцитів, тому виникає питання дослідити клітинний склад паренхіми медіастинального лімфатичного вузла застосовуючи лектингістохімічний метод. За даними [Reisner Y., 1980 та Пол У., 1987] В-лімфоцити несуть рецептори до N-ацетил-D-галактозаміну.

Мета дослідження: вивчити розподіл SBA⁺-лімфоцитів в структурах медіастенального лімфатичного вузла на ранніх етапах післяннатального розвитку в нормі та після введення антигену.

Матеріали та методи. Об'єктом дослідження став медіастенальний лімфатичний вузол 108 лабораторних шурів лінії Вістар. Тварин поділено на дві групи: I – інтактні тварини, II – тварини, яким на 18-у добу внутрішньоплідного розвитку вводили антиген. В якості антигену використовували гамма-глобулін людини нормальній. Забір медіастенального лімфатичного вузла у складі органокомплексу здійснювали на 1-у, 3-ю, 7-у, 11-у, 14-у, 21-у, 30-у, 45-у, 60-у добу після народження. Приготування гістологічних препаратів здійснювалося відповідно до загальноприйнятих методик. Вивчали щільність SBA⁺-лімфоцитів в кірковій та мозковій речовині медіастенального лімфатичного вузла. SBA⁺-лімфоцити виявляли шляхом обробки зрізів лектином сої (SBA) який зв'язує N-ацетил-D-галактозу. Препарати обробляли із застосуванням стандартних наборів НПК «Лектинтест» (м. Львів) у розведенні лектину 1:50. На умовній одиниці площа 1000 мкм² проводили підрахунок SBA⁺-лімфоцитів кіркової та мозкової речовини медіастенального лімфатичного вузла. При перевірці статистичних гіпотез нульову гіпотезу відкидали при рівні значущості p<0,05.

Отримані результати. На 1-у добу життя лімфоїдні вузлики у медіастинальному лімфатичному вузлі у дослідній та інтактній групі шурів не

виявляються, що було встановлено в попередніх роботах. У тварин інтактної групи поява лімфоїдних вузликів спостерігається на 21-у добу після народження, в той час, як у тварин експериментальної групи цей процес відбувається на тиждень раніше. З віком змінюються і розміри вузликів, що пов'язано з збільшенням клітин у цих структурах лімфовузла.

SBA⁺ лімфоцити накопичують бензидинову мітку на поверхні цитоплазматичної мембрани (++). Також відмічається накопичення рецепторів до лектину сої на поверхні ядра лімфоцитів (++) .

В кірковій речовині медіастинального лімфовузла у антигентримійованих тварин спостерігається збільшення кількості SBA⁺-лімфоцитів. Кількість SBA⁺-лімфоцитів збільшується на усіх термінах спостереження (з 1-ї по 60-у добу післяннатального розвитку) порівняно з інтактними шурами.

В мозковій речовині SBA⁺ лімфоцити виявляються в просвітах хілларних синусах, що вказує на їх шлях міграції через аферентні лімфатичні судини. Кількість їх в цій частині лімфовузла змінюється також динамічно. Найбільша їх кількість спостерігається на 21-у добу спостереження.

Висновки. 1. Лектингістогістохімічним методом виявлено SBA⁺-лімфоцити в паренхімі медіастинального лімфовузла, описана їх топографія та чисельність. 2. Внутрішньоплідне введення гамма-глобуліну збільшує кількість SBA⁺-лімфоцитів в кірковій та мозковій речовині медіастинального лімфатичного вузла. Динаміка кількості SBA⁺-лімфоцитів має хвилеподібний характер.

Вепрюк Ю.М., Роговий Ю.С.

ОЦІНКА ПОРУШЕНЬ ІОНОРЕГУЛОВАЛЬНОЇ ФУНКЦІЇ НИРОК ВИКЛИКАНИХ СОЛЯМИ АЛЮМІНІЮ У СТАТЕВОНЕЗРІЛИХ ЩУРІВ

Вищий державний навчальний заклад України "Буковинський державний медичний університет", кафедра медичної біології та генетики, м. Чернівець

Численними дослідженнями доведено, що техногенне забруднення оточуючого середовища та екологічні катастрофи призвели до змін структури адаптаційно-компенсаторних систем організму. Ксенобіотики, особливо аллюміній, призводить до формування токсичних нефропатій, які фенотипово можуть проявлятися у вигляді різноманітних симптомокомплексів: дисметаболічні нефропатії, сечокам'яної хвороби, інтерстиційного нефриту, ниркового тубулярного ацидозу, синдрому Фанконі.

Характеристика оцінки показників іонорегулювальної функції нирок в інтактних статевонезрілих щурів при уведенні солей аллюмінію показала, що концентрація іонів натрію в сечі зростала. Виявлена тенденція до росту для екскреції іонів натрію. Фільтраційна фракція іонів натрію за умов уведення солей аллюмінію у статевонезрілих щурів характеризувалася тенденцією до зниження порівняно із контролем. Тенденція до росту відмічалася для екскреції іонів натрію, стандартизованої за швидкістю клубочкового